

անոնք ալ ծանօթանալ արտաքին գրոց : Եւ որովհետեւ արտաքին գրոց միակ հմուտ ուսուցիչն էր Մելքիսեթ, որ կը դասախօսէր Երեւան, այս պատճառաւ ալ, ինչպէս կը գրէ Ոսկան²⁰, «արեղայք եւ ընկերակիցք Ոսկանի, որք էին իջմիածինն, յարեան ի վերայ կաթողիկոսին Մովսէսի ասելով. կա՛մ մեզ եւս հրաման տուր, զի զնացեալք յԵրեւան՝ զդասաւորք ի Մելքիսեթէն եւ կա՛մ զնա բեր ի տեղիս, զի աստ ի մէջ իջմիածնի դաս ասացէ» :

Ուրախացաւ անշուշտ Կաթողիկոսը միաբաններու այս ոգեւորութեան վրայ. եւ թէպէտ չէր բաղձար Երեւանի Դպրատունը զրկել իր ուսուցչէն, բայց ի վերջոյ «անճարացեալ» հրամայեց Մելքիսեթին, որ անցնի իջմիածին «դաս ասել արեղայիցն ամենեցուն, ոյք կամիցին» : Ուսուցչին ետեւէն զնաց Սիմէոն իջմիածին եւ «զդաս էառ անդ զՊորփիրն եւ զՍտորոգութիւնն» եւ մաս մը Պերիարմէնիասէն, իսկ Ոսկան ստիպուեցաւ մնալ Երեւան իբրեւ փոքրաւոր Խաչատուր Կեսարացոյ, խոստում առնելով Սիմէոնէն, թէ ուսածները յետոյ պիտի աւանդէ իրեն ալ :

Դաւրիժեցի խօսելով Մելքիսեթի դասախօսութեանց մասին, կը հաղորդէ մանրամասնութիւններս, զորոնք յառաջ կը բերեմ ծանօթացնելու համար ընթերցողներուս իջ-

²⁰ Առ. Դաւրիժեցի. տպ. Ամսդերտամ 1669, էջ 632—633 :